HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בטלי כסף או בטלי זהב. (ו) במפות של פשתן לבנות או בשל מצי לבנועות: **היינו חוטאים.** שאנו מעלימין עין מן הטעיים אחר עכשיו הרמאים גורמים לנו: **המסמא את עינו.** מרמה את עצמו כאילו עינו סמויה: **מקפח שוקו.** כאילו שוקו נכווית: **אין מחייבין אותו למכור לו.** ריטא דמתניתין מי שים לו מתמים זה לא יטול לקט שכחה ופאה: **אין מחייבין אותו למכור לו.** להאלים מתמים זה כדי שלא יטול: **לאן קודם שיבוא לידי גיבוי.** הא דתנן אין מחייבין מעיקרא קאי כשבא ליטול לקט ולא היו לו מתמים זה ומה היה מוכר כלי מסמיכו היה מציג למתמים זה אין מחייבין אותו למכור. והא דתנן מחייבין למחר שבא לידי גיבוי למחר שהגיע עמו לידי כך שבית דין גובין שהיה לו מתמים זה ופאה ונודע שעשיר היה ד"ל בתין וגובין היימנו מה שנטל ומה אין לו כדי לשלם מוכר כלי מסמיכו היקיים ומשמע בפשוטים: **לידי גיבוי.** שבית דין גובין היימנו **מתני' מדשמה.** רבותא קמ"ל דאע"פ שנתרלית אין מחילתה מחילה: **מה שלוו ליתן לה.** עיטור נכסים: **אם השיא.** האב בתוייו את הבת הראשונה: **יתן לו.** בין שהוא עיטור בין שהוא פחות אין שהוא יוסר: **גמ' לפרנסה שתין נתא.** הבת יתומה שבאת לינשא עם יוסר כך וכך היה נותן לה מנכסיו הלוו (לעיל נ:) כל נשין פרנסה בעלי דף סד:) במשרה מרוצים הכל לפי הכבוד: **עני נדעת.** אין נדעתו ליתן לה נדוניית עשיר אלא נדוניית עני: **נותנין עשיר נכסים.** ולא שתין נתא: הכי גרסינן **לא קשיא הא דאמידי הא דלא אמידי.** הא לשמר רבי עיטור נכסים בדלא אמידי נתא שלא גר בינינו ולא עמדנו על סוף דעתו אם וותנין לה כמנין אם **מסקנא.** להיכא דאמידי מודה רבי דשתין נתא: **לתשומה.** קא סלקא דעתך הבאה לתשומה ליטול כל **בטלי כסף או בטלי זהב.** והא דלא עייפינהו וכדריגהו כמו מר עוקבא דלעיל משום דהכנך דברים לא שייך פיטול אלא ודאי עשיר היה: **טלי זהב.** מפה לשונה במועלת שני אלמונה כזהב דומיא דהסיה דהשוכר את האומנין (ב"מ עח:): **כאן לאחר שבא לידי גיבוי.** פי' בקונטי שנטל לקט שכחה ופאה וונדע שהיה עשיר ונאין בית דין לגבות מה שנטל אף על גב דהוי ממון שאין לו תובעין איכא למימר דמשום קנסא גובין ממנו ואפילו את"ל בעלמא כהאי גוונא בבעל חוב מסדרין ואין מחייבין אותו למכור הכא משום קנסא מחייבין אותו למכור (ג) וכ"ת פי' קודם שיבא לידי גיבוי שאינו נוטל מקופה של לדקה אלא מדברים שהם של הפקר כגון לקט שכחה ופאה וכאן לאחר שבא לידי גיבוי שנוטל מקופה של לדקה מחייבין אותו למכור וקשה קשת דמשנה דאין מחייבין אותו למכור גבי לקט שכחה ופאה ומשמע דבריית"ת נמי דמחייבת אותו למכור גבי לקט שכחה ופאה מתניתין: **מאי לאו בפרנסת הבעל.** קשת קשה לרשב"ג דהשתא לא הוי שמין את הנכסים לינזונת ומתפרנסת שוה לבעלין פרנסה הוי שמין את הנכסים נתת לה עיטור נכסים ולעניה ניזונת שמין את הנכסים אם עני הוא וונותנים כמו שמפורש בשע"פ (לעיל דף סד:): במשרה משמו על ידי שלים ואם הנכסים מרוצים הכל לפי הכבוד: **לא בפרנסת עצמה.** שאין שמין אותו נאת הוא כרמו מתחייב בתנאי בית דין אבל פרנסת הבעל אין תלוי שלא נדעתו כדאמרינן לקמן האומר אל יתפרנסו בנותיו מנכסיו שומעין לו ולכך שמין אותה נאת: **אי נימא עני עני בנכסים כו'.** והשתא אתי שמואל שפיר כרבנן דרבנן נמי סבירי דשמין נאת והכי קאמר פעמים שאדם עשיר בשעה שנתן לרשתה ועכשיו העני בנכסים ולא היה נותן נאת כמו שנתן לרשתה ולית לן למימר יתן לשניה כדרך שנתן לרשתה שלא שמין את הנכסים כלומר וותנין לפי מה שהיה נותן האב עכשיו מנכסים מועטים הללו והיינו שמין נאת ופריך מכלל דת"ק סבר כו' הא לית ליה כלומר לית ליה כמו שהיה לו מתחלה ולתי הוא שלא נותן עכשיו כמו שנתן מתחלה ואפילו לת"ק יהודה יתן לשניה כו' שלא נתן עני עני נדעת והשתא אין שמין את הנכסים שיעמוד נאת: כל

ואידי בפרנסת עצמה ולא קשיא הא באכילה ובשתיה והא בלבושא וכיסויא תנן וחכ"א פעמים שאדם עני ועשיר או עשיר והעני אלא שמין הנכסים ונותנין לה מאי עני ומאי עשיר אי נימא עני עני בנכסים עשיר עשיר בנכסים מכלל דתנא קמא סבר אפילו עשיר והעני כדמעיקרא יהבינן לה הא לית ליה אלא לאו עני עני בדעת עשיר עשיר בדעת וקתני שמין את הנכסים ונותנין לה אלמא לא אזלינן בתר אומדנא ותיובתא דשמואל הוא דאמר כרבי יהודה דתנן רבי יהודה אומר אם השיא בת הראשונה ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה ונימא הלכה כרבי יהודה אי אמר הלכה כרבי יהודה הוה אמינא דוקא השיאה דגלי דעתיה אבל לא השיאה לא קמ"ל טעמא דר' יהודה דאזלינן בתר אומדנא ולא שנא לא השיאה והאי דקתני השיאה להודיעך כחן דרבנן דאע"ג דהשיאה וגלי דעתיה לא אזלינן בתר אומדנא א"ל רבא לרב חסדא דרשינן משמך הלכה כר' יהודה א"ל יהא רעוא כל כי הני מילי מעלייתא תדרשו משמאי ומי אמר רבא הכי והתניא רבי אומר בת הניזונת מן האחין נוטלת עישור נכסים ואמר רבא הלכתא כרבי לא קשיא הא דאמידניה הא דלא אמידניה הכי נמי מסתברא דאמר רב אדא בר אהבה מעשה ונתן לה רבי אחד משנים עשר בנכסים קשיין אהדדי אלא לאו ש"מ הא דאמידניה הא דלא אמידניה ש"מ גופא אמר רבי בת הניזונת מן האחין נוטלת עישור נכסים אמרו לו לרבי לדבריך מי שיש לו עשר בנות ובן אין לו לבן במקום בנות כלום אמר להן כך אני אומר ראשונה נוטלת עישור נכסים שניה במה ששיירה ושלישית במה ששיירה וחוזרות וחולקות בשוה כל

(ו) ג"כ י. [מוספתא פאה פ"ד], ב) [מוספתא שם], ג) [מוספ' ליש' והמעכב], ד) [פאה פ"ח מ"ח], ה) ב"מ קיג: [פי' מתריסה שמגלדין בו בנית המרחץ עי' תוס' ב"מ קיג. סוף ד"ה ואם המתריסה], ו) לעיל נ: [ועי' מ"ש תוס' שם ד"ה ומתין], ז) [בבילה כח. פיכס"י נלכוש מעמדן], ח) [בילה כח. ועמות ס.], ט) נדרים נט:.

תורה אור השלם

1. הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָּבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְיָ וְהָיָה בְךָ חֵטְא:
דברים טו ט

2. יֵצְאוּ אַנָּשִׁים בְּנֵי בְלִיַּעַל מִקִּרְבֶּךָ וַיַּדִּיחוּ אֶת יֹשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נֵלְכָה וְנַעַבְדָה אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יְדַעְתֶּם: דברים יג יד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בטלי וכו' במפות. נ"ב וכן פרש"י על פסוק במות טלמות פיסקקל"ל סימן טו: (ב) תום' ד"ה כאן וכו' וכ"ת נ"ב ס"ל ור"ח:

מוסף רש"י

לפרנסה שמין באב. מומדין לפי ווותבעתו של אב או לפי קמקומו, אם היה קיים כך וכך היה נותן להם מנכסים הלוו (לעיל נ:) כל נשין פרנסה נשון עשיים נלריכה טוס, קונדיי"ר בלע"ז (ניטין סה:).

תוספות רי"ד

תני ר' חייא בר רב מדיפתא כל המעלים עינו מן הצדקה כאילו עובד עבודת כוכבים כתיב הכא עם לבבך בליעל וכתיב התם יצאו אנשים בני בליעל מה להלן עבודת כוכבים אף כאן עבודת כוכבים: ת"ר המסמא את עינו המצבה כריסו והמקפח את שוקו כדי לקבל צדקה (עד) אינו נפטר מן העולם עד שיבוא לידי כך: תנן התם אין מחייבין אותו למכור את ביתו ואת כלי תשמישו ולא והתניא היה משתמש בכלי זהב ישתמש בכלי כסף בכלי כסף ישתמש בכלי נחושת אמר רב פפא לא קשיא כאן קודם שיבוא לידי גיבוי כאן לאחר שיבוא לידי גבוי פי' הא דתנן אין מחייבין אותו למכור כ"ז שמפרנסין אותו אלא בצנעא שלא (ע) הגיע להתפרנס ממה שגובים הפרנסים לקופה של צדקה אבל אם הגיע למדה זו אין נותנים לו אלא אחר שימכור: **מתני'** יתומה שהשיאה אמה או אחיה או בחמשים זוז יכולה היא משתגדיל להוציא מידן מה שראוי ליתן לה ר"ת אם השיא הבת ראשונה ינתן לשניה כדרך שנתן לראשונה וחכ"א פעמים שאדם עני והעשיר או עשיר והעני אלא שמין את הנכסים ונותנין לה כפי